

Varen 1910 Hef det beslutadt att karakterna i skolan
 skulle granskas och jag råkade då inte ha varit där
 tillgä inte heller någon som skulle leda detta.
 På kom Operasångaren i fotografen Herr Gustaf Sjoberg
 med kameran - som från Ljellströms. Han var
 på besök där de första gången tillbringde sommar
 månaderna. Under en promenad på höjden kungst
 stranden vid Kildeshög berättade jag för Sjoberg
 att vi skulle resa och gräva upp de gamla
 hästerna vid Mellby, då bad han mig
 med ett litet lönne att för att del tagen
 senare arkolog ty soverar - de skulle vara de
 viktigaste. Att gräva själv hade jag då ingen
 anning om vad gräva ville säga. Tyckte att Sjoberg
 lag allt för mycket vikt vid denna sak, han
 slutat sedan han vid andra utskottsberedningen
 promenaden där vi länge sitta hade pratat.

pratad i mig om viktigheten af denna gräfnings sak jag
 nu lat det bli en svensk man hoard och jag
 på honom. Sjoberg, då varade Sjoberg jag tror stänger
 han hjälpa påminning (helt följande fotograf tog af sig själv
 som var mest på promenaden just då. Han var för skickligt mig
 på att jag nu efter 10 år ser på den
 som jag bara tagna, men underbara är inte efter ordets
 vägar. Har I haft nytta af mig så har jag haft
 det i lika stor mån af honom. Sjoberg hade det
 blifvit af gräfningsarna. Sjobergs restaurering
 hade hjälpt. Hade det blifvit af den stora
 begravningen om inte någon hade hjälpt
 honom, ^{en för ena skapen} men hade han inte själv varit i den han
 är skulle ingen hjälp ha blifvit honom på den
 platsen han nu inrekar.) Jag vet naturligt
 om mig men som jag för flera år sedan läst denna
 på fästet då jag var där en sommar för att bilda
 mig och som det visade sig vara mycket skidlig.

som arkolog: sedan gjort flera stora utfrysningar;
 under årens lopp hade jag färdigt honom en lista
 och färdigt för några dagar sedan då jag för några
 timmar sedan till Lund hemm träffade jag där om
 inte honom, han berättade mig då att han sedan 15 maj
 1908 var ansvarens vid Kulturhistoriska Museet
 jag skickade skrifva till honom om han själv kan
 få ledigt att vara i annat fall skicka någon annan.
 När om också skickade Göteborg mig brev som
 berättade han skref att han själv gärna skulle vilja
 göra utgräfningsen men det berodde naturligtvis
 på Intendanten i Berlin, efter några dagar kom
 åter ett brev att Berlin tillatt honom att göra
 arbetet. På följande vis förhandlingen per
 telefon med Berlin, hans vilkor var att jag
 betalar Museet för en annan person som skulle
 stå plats under hans frånvaro: att L. en viss

aftoning för minnen. Vad var det som
 på platsen. Som det var jag som bestämde en
 svensk afstog jag ^{ordet} till det allt som var
 som jag har det förblifvit. Jag upplästes af den
 om att han först den 16 September hade infinnat
 sig i Breitenberg (senare fick jag veta att han
 var i farten och att taga till handledningen i
 land. Och att jag skulle lämna hans aftoning till
 Karlén, förmodligen vilka Karlén försvara denna
 antagning ty han ser till om han är operativt
 med sin penga. Då frågade jag om han skulle
 operativt i vilket men fick till svar nej visst
 inte, i samma vägar vilket jag nästan redan
 från Ljoberg hörsatt han berättat upplysningar mig
 om att den unge mannen som skulle gå till
 tyckte om att taga ett glas. Jag såg det tydligt
 att, men att han aldrig gjorde det.

hen som ha drövit morgon kl 10:23

lördag 17^{de}

6

7

ansars. allt detta var mig litet till nytta, ty jag
tänkte, förs bara utspäddheten färdig. Men
jag ingenting mera till honom. att göra, för att entry det var att jag hade en intelligent
och helst hade jag haft lust att bota honom sympatiskt människa framför mig. Annars ville
to i vändskedet i byn seerna i stället för jag ingenting om honom än hade Björk skrift
i Brestenberg där vi i Schmidt residerade, men och som jag af Karlén i telefon. förstod att hans
vill nämnde eftertanke tyckte jag ändå att det namn var Litzberg, ^{och} hur han öppnade munnen
och för överlöst ut. Men i jag kunnade kallas den 14de trodde jag han var finare men efter några
ar som han ^{10:23} lördag 17de arbetet pågick onsdag 19^{de}
september 1910, jag med Wase och de från kallas byn de dagar berättade han att han var förtäring
vi kommo en dag för honom till källan, och efter en vecka fick jag af en handels se de blif
var jag riktigt nyfiken att se den mannen som jag adresserat till honom. hvarpa det stod Litzberg
skulle för att göra mer. jag ser ena som om jag frågade honom om hvarföre han inte skift
det var i går så han öppnade dörren till att hans namn var Litzberg? i Litzberg, da
Lösselströgen i Brestenberg? framför Wase mig fick jag bara skrämda svar, jag tyckte det var
stod en lång smut och man med gästhar ett litet samman. Länge från frågade jag hört honom
får klorna grilla ögon och en by som om han tejt ögon? fick till svar att någon skrift ut den för
kraft smittkopparna? utan förda öfre framman. honom i kpeala jag förmodas vid något studentlag
da han blif professor. Det han entry in två nya, hvarföre
var att det inte gick an de som tändes var som alla kalla

Samma dag han kom gäddes en promenad
till sticket? dagen därpå började han ikt arbeta.
Efter några dagar kom han fram till mig och
frågade om han kunde förklara för mig hur
han tänkte gräva; jag luf högst försämd men
sagde ja mig det gerna. Hvarpå han på ett
gemensamt papper kom laget kring ett påsett
ställe upp en plan hvarföre han tänkte
gräva så - icke så - huru han trodde
att allt skulle se ut när gräfvningarna en-
gång vore afslutade, han hade intresset på en
timme. Och med hvilka karakter af försämd
stod jag och hörde på ^{han} hur my värld sprack
ig för mig.

Jag som aldrig förr kommit i beröring med en
vetenskapsman som funnit det förenligt med hans
store värdighet att nedlata sig förklara något där
inlata sig i en diskussion med en kvinna än
mindre med en gammal betingamma var fäken
som från Sverige, hade jag varit ett stort ockert
frustration hade det kanske inte varit så förvånande
värdt. Sedermera fick jag dagligen utan att
be honom om många föredrag om arkeologi och
mycket annat och derigenom kunde jag följa med
genomgångerna i hans smärta som han är förtä
fick betydelse. Om hvarann vid lampen sitta
När jag tillbringade sommaren i de talade alltid
om arkeologi, byggnader, folkrävar, dylikt,
och vi hade honom aldrig några stöligtet var
jag bombarderade honom med en massa
ofta ^{beständigt} ganska dumma frågor.

Några dagar efter hans ankomst öfverlämnade jag till honom
 hvad jag beräknadt att mat & logi skulle kosta samt
 en mindre summa för tokt drickspengar & en liten
 vardags resa, då han fatt denna pengar så jag hann han
 neromt gick de för pengarna i en rummet efter 4 veckor var
 jag tvungen att resa hem & stannade herrarna & jag den
 tiden början af December, under tiden skick
 L. några bref till mig i hvilka han redogjorde
 om grafnigarnas framåtskridande som
 begga färdande med alla afseignsfullt från
 honom i huset där såsom den först om
 nämnda beträning af stötsanläggningarna
 färdigt sin plats, då ^{inämmande} första gången 1912
 var i Kallvik & jag var mycket med att
 secha in alla L. ritningar fann jag den i en
 rum i ett skåp.

Jag såg på honom & tänkte du är icke vand att ha
 en större summa i dina händer.
 Vid våra dagliga gemensamma måltider var det
 jag som naturligtvis så länge jag var där bestod
 Bordeaux till Lunch & middag. På gjorda Åker
 jag den observationen att vid L. druckit 1 glas hade
 L. druckit minst 3. då tänkte jag holla
 Bordeaux är för rogt för honom han föter
 sig i en myg honom upp på ett som något
 mera väflande & så såg jag om lördagarna
 på hans ritning som han själv skulle beteta
 och som låg öppen på bordet dit jag ofta
 gick för tillfredsrigg & annat men till min
 förvåning stod ingenting på dem. då
 förstod jag att spriten icke var ett behof men att han
 icke kunde hälla maten när han kom i ett glatt
 ställe & detta saknades nog icke honom i dyra

eller Land. Sista mandagen vi var i Brestenberg
 fingo vi se S. i en ny grön kostym istället för
 den oändliga luffeliktan märkblå, vi ropade strax
 bort till den doktorn är i dag då kunde han
 den här jag köpt i Turin, naturligtvis af den
 spande res² pensionspengarna.

För hundraåren betraktade Geyer² höll mig med
 ett mycket om honom och han var oerfaren
 begäret men en riktig fast prisare, men att
 han hela sista året inte varit någon spjut, och undrade
 alla hvar för sig, jag tog till försvara honom och jag inte
 för det hade inte tyckts till något. Slut därpå
 berättade jag för honom hvad Geyer² höll sagt
 och frågade vilken hvar för sig han då afstog från det

Skonbrønnen fra Schweiz for jeg strax til Land i Ah. ² alt dette havde jeg kun skrevet at gøre
 i gjorde opp med Peter, betalte min skuld ² for, han som kom som en liten skidelig man
 og forskrede mig om L. til påfølgende april. for at hjælpe med arkivdesse kunne betydelig
 Under vintern havde jeg ingenting af honom, som så mange andre inte tale framgaaet han
 april ¹⁹¹¹ viste han til Hallwil ² i Maj skilte han sig og havde vel tænkt sig at en gang få skryt med
 da de kom til var alt i fall gaa, H. stannede at se på ha lidt utgraffert; men han måtte et eller
 nogle dager hos oss ² viste sedermera til Tierveldt gik om inte hadde han nye gæster for sit iptidende
 statergjør der han tilbragte flere uker sammen med L. ² satte jeg som mellem for older. —
 med L. herrens innom han stannede til har antag om alt mere hørdagen ton mot L.
 Tildes her, vi dærmot stannede til medio ² bed L. om noget i side han ender rej sker
 af stude ² viste hem med L. efter skilte han det honom forstå at han var den som bestode
 der vi skulde se på skifer som Professor Bedar En dag viste L. til mig så har han det ikke på
 modeleradt. Om 1911 var vistende i Hallwil skulde og kom grevinnen betofuer L. for Hallwil
 jeg kunne skilte mange mange sider, hvad jeg. papperene skal beture om mig er det kaet at
 under den tiden fikk genomså opskrevet alle hvad jeg skuter, men da svarade jeg, det fates bare
 en 66 side. kunne tale man så blef jeg at L. skal få sin vilje fram ² for skatarn at
 skulde 14 dager sedan jeg vel kommit hem. men, nej det går inte an, så gick det några dage

då blev det bråk om några stener som skulle
 kastas in i fjäskande striden från ett fönster, och
 som jag beklagade sig i den L. S. side ingenting,
 sedan efter talade jag vid L. S. bord honom
 för min skak och försöka på en talensod, han
 svarade det är så litet när man har det,
 jag besvar ingenting men skak försöka, kommande
 aflopte L. S. till ett litet fönster och sedan nästan
 blev även varse emot honom, hur han hade
 försökt han vara L. S. försökade honom,
 då besvarade jag att bord L. S. gjordt för mig skak
 jag i min man försöka att återgå till en gång
 i framtiden.

När vi 1911 kom till genom omständigheterna allt
efter hand blefva allt mindre behöfva började vi öfren bränja
veckan från lördagen till måndagen göra utflykter
tillsammans, jag ville inte förlora honom att
följa med oss gamla på våra små turer men
en lördag berättade jag att vi skulle fara till
Baul. Då förklarade han att han öfren tänkte
vara dött, efter många tvekar så det för oss tillsammans
när vi kommo dit ville han följa med oss,
då vi skulle in i byskan var den stängd
emellan där skulle bli stor konsert samma
aften, nu började han säga på att ta
om honom höljt det hade varit att få barn
där, jag berättade & sade gerna för mig
om skolan han skulle bli där, en stund
vi & hade en härlig konsert, återvände med
en afton till staden såg där på hotellet

Storkøbenhavn der han ikke været siden han 1788
 kom som ammannens til Land. Nu vilde jeg
 gerne at vide at om han skulde beskrive Storkø-
 benhagens historie & alle atgængelige charac-
 terer han ikke havde kunde ligge i Land, og
 jeg foreskrev mig det vel insag at om det
 skulde bli en vigtig del af historien han
 omtrentligvis måtte levere denne plads,
 foreskrev jeg ham dette og blev han da meget
 glad og han selv ønskede ingenting mere.
 jeg forudsag at han selv skulde at Land
 ikke var den pladsen for ham.

Da blev det mot varem 1913 beslutadt att han
hösten kommande år skulle lämna kulturen
i flytt till Stockholm. Med några ord vill jag
nämna huru han kom till Nordiska Museet.
men är jag vill detta tillfälle tillnåmna gå några
år tillbaka. Berättar jag nu hvad jag af honom
gjett, kandidaten Kleverlin. Hans lif var
intressant. I Upsala dit han flyttat skickad
för att studera slag han sig som han sjelf
berättadt på ett möjligt, han koncentrerade i
gamla språk i en mycket annat, och till följd häraf
blef det naturligtvis att aldrig någon lemnat
af alla slat skickade honom i en färd
huru. Berättade han mig att sist året
i Upsala slat han mycket godt, då skref han
för Nordiska Museet sina artiklar från Götland

och till detta Lure inkrosning som var
 antallt där uppmärksade honom hastigt.
 Med honom kom han naturligtvis ^{igen} i förbindelse
 då han någon gång under vintern 1911-1912
 var i Stockholm & som man då satte en anmärkning
 på hans ^{om} färd han i slutet av året
 jag såg mig i september 1913 i förbindelse med honom
 hvilken jag då lärde känna som en godlynt och
 men trummen människas.
 Han förklarade för mig att han såg det
 för nödvändigt att L. utom att arbeta fick en
 fast plats, utom dess förslog han L. att flytta
 till honom som bodde tillsammans med de två
 andra herrar by hos dem hade han och hem
 & de två alla på naturangora. Jag var honom
 en tack som för detta & bevisar det han
 god han i boken är. På detta viset kom

spileviken i något ardrade förhållanden.
 Hord som också gjordt honom inom viltshets
 lifet så omtyckt är hans överligt stora minnelse
 begifning han har som ung spelat Violoncell till
 ohälsigt kvartetter med ^{en} Lotterqvist och
 förestår ett par förestår L. och han ingår bra & slår han som
 många andra fasta deklamerer lustiga
 seder i öfrigt, när man får höra allt detta
 förestår man honom både en sådan ungdom kommer
 med i minnelse,

1913 skulle vi åter till Bullough i staten af Maine
det var då bestämt att vi skulle träffas i
Malmö för att göra resan gemensamt, men
jag beslutade ha honom således mig då jag
skulle göra upp kontraktet med handelsmannen
i Turin. Jag såg mig nämligen utgård mig
att utgå någon ont min hula förhållanden
med 7-8 reffer till detta av skovärderna
i allmänhet alla! Men boerna i Malmö
eller Trilberg från min syster jag stuf då
så och efter den opaktliga skogarna att jag
inväntas hula efterfriden gräns på honom
och inte någon gåf att på att alla besökarna
vara spökade & bloda som en påbrud
kring skogen & brättes starkare huse var
bländ dem. Jag skickade ^{sin teyja} starkt bradst
telegram till honom så hotat i Malmö att jag

(han berättade sedermera berättade att då han kom till 24
tillgång till färd, han var i närheten det bara en vacker dag
i Berlin fortsatta resan till väster. När
resan slutade Berlin höll jag honom en kort stund
gick i fängelse alla resande något, till slut kom
han också till oss i fängelse, det här fann
denn en kaffert gubbe der var svår att
stämpels warden ist. Det var således tillkänn
kaffert nu lag sig min iska betydligt i fängelse
jag för att förstå huru det var möjligt att
kafferten men inte han var med på tåget
i Berlin fortsatta vi resan i kommande andra
dagen på eftermiddagen till Bern, till minnelse
för jag tillste att jag med skedglädje berättade
för honom några händelser frälsta sig till dem
att en någor vidare reser, men då vi färd
morgonen efter i drack kaffe kom kommande in
om inte L. Jag blev så glad att jag i färd
öppelighet inte fick fram ett ord.

27
På berättade han huru han på 3 dygn i de hem
tricket sig fram både vatten i dagar med det
heller i fängelse han själv hade med i kaffert ^{smuts} jag
På berättade han att du hade gått ut genom en
spärr i skak in igenom den andra, kaffen vil
dessa man icke lat honom passera med sin
blytt 1te klass. Jag berättade att honom i sista
del är bara historier, men en tid efteråt fick
jag själv efter ty af en kändis och en yng
W. G. hans Gastaf i delagade sig att kaffen
som stod vil spärra i delat oss sidan
socialister att var man kom med en 1te klass
de hindrade en att komma med tåget och hade
händ honom i flera af hans berättelser.
1912. var vi först i Turin för berättet skak
i sedermera i Kassel där L. gräpde upp hela
gärderna som var fulla med trädplanteringar

Slutet af Juli återvände vi tillsammans hem
och då jag såg att de läge till i Trekeburg under
L. till mig en så sorgfri tid som under
gräfsningarna har jag aldrig haft. Det bekräftar jag
nog ty under 1911 komnade jag till honom
och gjorde jag en gång en anmärkning därpå som
jag till honom, och det var oaktat som jag
skrifte på som skulle förstås, jag och
Nisse vi och hans englar hade då ingen mening
om vad betydelse i hand gjorde med mig i kunde
säkerhet och begripa honom om hur som inget
har kom vara en påminning detta såde jag också
till honom, han förklarade sig därmed
att det fästet försvann inte jag tog men
trakte honom detta förklarar sig skall jag nog
vara reda på en förstående han mig att
innan han kom till land visade han inte

barn en vesel sig ut. Länge fram frigade nästan barn ungdom fanns förskrift kommer här
 sig en nog meddelade det. Rinnas som rätte höll med sitt eget och bildning. Polka kommar från
 med Rolf de år 1908. då han var i för en lugg. Koppararna som nästa mycket översända med förtä
 barn det förhållande sig med veselsystemet vid barnens tag. nog tycker jag att Sverige kunde ha nog af
 sig fick af honom till svar, när vid. Fogsheten sedan valde att en bekänta utvärdera den skola
 kan man undgå skiften under ty det är ingen. Sammark.

sedan kommunstyrelsen som i Upsala. Lunds
 i Upsala är det drögligt men i Lund är det
 alldeles omöjligt att undgå underskriften ty de
 därför man så hatad att det blefve. Skillett.
 Så sade en äldre häre en gång till Kase & mig,
 är en ungdom inte förklarad en blir han det när
 han kommer till Lund, för öfrigt bekänter
 jag bara bara min svärsön H. G. berättar bara
 det gick till under den tiden han som poete
 gick i skolan där en begriper man inte att en
 dyktist får existera i en liten småstad där en

Gennemgik uden mindst interesse vi tilsammen direkte
 til København, men i medio af stigningen blev det for
 mig at når hele gaden igen blev beboet kunde
 havde Schweigsen påstået at de gjorde retningerne
 i L.s beskrivelse ikke var rigtige, Schweigsen vilde
 jeg alle efter hvad jeg selv hørte af dem, da det
 jeg var i forbindelse med Professor ^{Oskar} Montelius han
 var en alskend og skrive til en tysk - en dansk
 læst som med omgærdede runde ned med L og berige
 tre konstruktioner. Resten af høsten var L. her
 i dag på Hvidersborg i slutet af Oktober sluttede
 han til Hvidersborg for at berige sin tydelig
 vil skrevet 2 arkite. tegne tegninger blot var i huset.
 Januari 1913 led han mig at ta en forlænsning som
 han hævde som en vil skaffe fæstene til opførelse
 til hjælp, han har siden dess påstod hos mig - thers
 vald til alle er færdigt, han er en mislykket.

28 Juni 1913² ^{och återkommo 5 Juli 1913} Ute Kluc² jag med honom till
 Gelland, han var kassamästare. Nygga om det ^{och} jag
 de lilla Gelland, vil det tillförlitligt både jag Hanna hvar för sin
 bidrags och människor som behagade oss
 mycket, modern talte så upprigtigt med mig om
 sonen, som barn hade han varit så stark och vacker
 men så blev han till kpsala den han kände inte
 men ändå till med Gustaf och han en tid vilde
 bli skolelärare men då hade han varit så gott som
 död hade han inte skrifvit till dem för barn 2 år,
 så förklarade familjerna att de hoppats att han som
 fadern skulle ha tillförlitlighet men då kunde jag inte låta
 bli att den för minnena, jag tänkte att denna besök
 bli skillemän, till slut hade jag till modern
 var säker på att vi en gång kommer att få något
 glädje af eller som, hon gaf mig till svar om
 giffriman ha varit min kärlek giffriman hinner

honom bedre end vi nu gør. Natten af September 1919
da jeg kom fra Hvidovre berettede han den følgende
mig som han havde på kommanden i Vistula af H. L.

Peter Wilhelm Henningsen, som da L. var kommandant 1910 —
for at gøre sig ret i Vistula

at det var en fejltagelse at tro på ham da han aldrig
tog nogen anseelse havde han det i sig at han mange gange
om vinteren fik ligge i strøet i skuffe i sin stue

han var, staltigen skuffede over, hvorom en ^{liden pisse} skuffelse og process
indbragte L. 4000 kr. i at han havde brug for penge
som forbrændte herre var en datter som var han 1912

flyttede fra land bad jeg ham om at ikke komme
på landet i de der næste små skidder efter sig
at ingenting blev der i som dette han havde

det var det jeg at han havde ord at jeg var
ingenlæng af det at jeg var fra land, ved som
det var det jeg ham lyste mig at aldrig mere
disse under mig og alene, havde han sagt at
det betaler jeg ikke lyste at det tænker jeg ikke gøre

1916 sende han engang til mig om han jeg ikke skulde i samme hus der de bo. L. var naturligvis nok
 og der mere, dette glædede mig så, for efterst havde om hele konferencen. Så snart Roland havde
 vedan Mandelin en gang sagt mig alt frem af hans foredraget højt så sende han hvad de der den
 gamle bekanta fraget honom om L. ikke færd L. & de slut blev alt som L. ikke har det.
 i etuden by men såg honom aldrig, han havde
 naturligvis alt efter hvad skedd af sig de
 bekanta som bygge af honom, i hommet i det
 innat salubest. Forespørgt skede Mandelin er ikke
 L. mere desamma, før havde han aldrig sagt
 i huse og om binnest til: når troppen til hand som bare huser og om sin færd
 byg har bygget som bygge af honom og
 ikke skæpe et honom, nu da han allerede
 motsættene de få honom i egenhæst.

Høsten 1913. Blif det besluttet at Roland som
 for til sammen med L. & Andreassen skake
 upreire. Høsten, Litteratur, foresatrade at han
 var lamplig for dette, jeg blif da omiddelbart alt restaurere gamle bygninger: andst blif
 honom opp på B. & Litteratur som han har L. den bestemmende i det. Ved dette tilfælde var
 Ved iforminnen da tilfælde sag jeg hødhet
 blif: godt husend L. har. Roland er en blid
 vore studigste arkitekter har det er frøgen om
 ved dette tilfælde var

jag också inne på L. både rum & såg hur han
hade det,)

Juni 1914 reste L. R. åter till den lilla staden där han var
den Professor Hanson där han hade varit tidigare under
kolonialt tillfälle, tyckte det var mycket intressant
de var hem från Halfgjut staden. Hans föreläsning
var mycket intressant och jag var mycket förtärodd.

1910-1914

Schloss Hallwil